ים חור חורה

תפנה הנכה כ: סג ב מיי׳ שם [הלכה כב עיין כ"מ] טוש"ע

א״ח סימן תרפה [עיין הגר״א סעי׳ א:]

סד ג מיי׳ פ״א מהלי מענית הלכה יו טוש״ע א״ח סימן תקעו

יי שית. סעיף טו: סה ד מייי רייי

א) ולעיל כט:ו. ב) מענים יב: ע"ש:, ג) [ע"ח], ד) [לעיל כט.], ד) [ע"ח], ו) ולעיל כט.ן, ז) וע"אן, ה) ושסו, ע) נוכן לקמן

ולא יותר שהרי ביום ראש חודש קורין

פרשת שקלים ולשבת הבאה פרשת

זכור כדתניה בברייתה אי זו היה

שבת שניה כל שחל פורים

להיות בתוכה ואפילו בערב שבת

ומתני' נמי תנן די בשניה זכור והיינו

כרב דאמר פורים שחל להיות בע"ש

מקדימין ועכשיו יחול פורים בערב

שבת ואנו מקדימין כרב אבל לשבת

שלישית של חדר שהוח יום ט"ו לחודש

מפסיקין ובשבת רביעית (כ) (לחודש)

שהיא סמוכה לפורים של מוקפין

מאחריהן קורין פרה אדומה דתניא

בברייתה אי זו היא שבת של פרשת

פרה כל שסמוכה לפורים מאחריה

ואוקימנא היכא דחל ר"ח ניסן

בחול וזה יחול באחד בשבת שהוא

חול ופרשת החודש קורין בשבת

הרי לך פי׳ זט״ו. פירוש ב״ו אם בא ר"ח אדר בשני בשבת תהא הפסקה

בשבת שלחתר ר"ח שהוא יום ששה

לאדר שהרי החדמת פרשת שחלים

בשבת שעברה כדתנן יו חל להיות בתוך

השבת מהדימין לשעבר ומפסיהין לשבת

הבאה ושוב אין לך הפסקה בהן שהרי

שבת שלאחריה נהראת פרשת זכור

שלאחריה שהרי היא סמוכה לר

תורה אור השלם וַיֶּקוּמוּ עַל עְמְדָם
וַיְּקְרָאוּ בְּסַפֶּר תּוֹרַת יְיֶ אֱלֹהֵיהֶם רְבִעִית הַיּוֹם אַרנדים. הַּעַלוֹנִים קיי רייום מעלובים רייום ורבעית . יַאָסְפוּ כּל חָרֵד בדברי אלהי ישראל על . 3. וֹבְמִנָחַת הַעֵּרֵב קַמֵּתִּי מתעניתי וּבְקְרְעִי בְּגְדִי וּמְעִילִי וָאֶבְרְעָה עַל בִּרְכֵּי וָאָפְרְשָׁה כַפּי אָל יִי עזרא ט ה

יי.... 4. (דברים טז) . (ויקרא רג) 8. (שמות יז) 9. (במדבר כח)

"ח ניסו

הוהות הר"ח (מ) גמ' ריבעה דיומה. קרינן בספרא ומפטרי יום כ"ב לחודש שהיא סמוכה: (ג) ד"ה ואיפוך אנא וכו' בשחרית

מוסף רש"י לסדר פרשיות. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות **את פרשת השבת** (לעיל

(שם). מצפרא כינופיא. ביום תענית לבור מתקבלין ובאין לבית הכנסת מן לכקל (תענית יב:).

ואי זו היא שבה רביעים כו' ואפינו בערב שבה. בהא מודה שמואל דערב שבת דומיא דחוכה ומקדימין דא"א מאחרין קדמה עשייה לשמיעה. ואנן נוהגין בכולהו כרב חוץ מפורים שחל להיות בשבת עלמה דההיא לא איקלע כלל דא"כ הוי ר"ח אדר באחד בשבת וראש חדש ניסן בשני בשבת שהרי אדר לעולם חסר וא"כ הוה ליה פסח בשני בשבת וקיימא לן דלא בד"ו פסח לעולם וימים הראויין לקביעת ראש חודש אדר ובד"ו. וסימן מסורת הפסקת פרשיות כך וט"ו ב"ד ובי"ו. זהו פירוש וט"ו אם בא ראש חדש אדר בשבת יהא לך הפסקת פרשה ביום חמשה עשר

"ואיזו היא שבת רביעית כל שחל ר"ח ניםן להיות בתוכה ואפילו בע"ש: בחמישית חוזרין לכסדרן וכו': לסדר מאי ר' אמי אמר לסדר פרשיות הוא חוזר ר' ירמיה אמר לסדר הפטרות הוא חוזר אמר אביי כוותי' דר' אמי מסתברא דתנן לכל מפסיקין לראשי חדשים לחנוכה ולפורים לתעניות ולמעמדות וליוה"כ בשלמא למ"ד לסדר פרשיות הוא חוזר היינו דאיכא פרשה בחול אלא למ"ד

לסדר הפטרות הוא חוזר הפטרה בחול מי איכא ואידך הא כדאיתא והא כדאיתא ובתעניות למה לי הפסקה ליקרי מצפרא בענינא דיומא ובמנחה בתעניתא מסייע ליה לר"ה דאמר ר"ה ימצפרא כינופיא יהיכי עבדינן אמר אביי מצפרא לפלגיה דיומא מעייניגן במילי דמתא מפלגיה דיומא לפניא ריבעא דיומא 🕫 קרא ומפטרי וריבעא דיומא בעו רחמי שנאמר וויקראו בספר תורת ה' אלהיהם רביעית היום ורביעית (היום) מתוודים ומשתחוים ואיפוך אנא לא ם"ד דכתיב בואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני יושב משומם עד למנחת הערב וכתיב יובמנחת הערב קמתי מתעניתי: מתנ" בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת כהנים בעצרת שבעה שבועות בראש השנה יבחדש השביעי באחד לחדש ביוה"כ יאחרי מות ביו"ם הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים ובשאר כל ימות החג בקרבנות החג בחנוכה יבנשיאים בפורים יויבא עמלק בראשי חדשים יובראשי חדשיכם במעמדות במעשה בראשית בתעניות

והוא יום י"ג לחודש ופורים ליום מחר ושבת של אחריה פרשת פרה אדומה שהיא סמוכה מאחריה ושבת של אחריה יום כ"ז לחודש קורין פרשת החודש שהיא סמוכה לר"ח ניסן והרי לך פירוש ב"ו. פי' ד"ד אם בא ר"ח אדר בד' גשבת תהא לך הפסקה בד' לחדש שבת של אחר ר"ח שהרי הקדמת פרשת שקלים בשבת שלפני ר"ח כל הטעם כטעם פירושו של ב"ו ואין לך עוד הפסקה בהן והרי לך פירוש ד"ד. פי׳ ובי״ו אם בא ר״ח בששי בשבת יהא לך הפסקה אחת ליום מחר שהוא שני לחודש והשניה ביום ששה עשר הראשונה ביום מחר כדחניה חל להיות בחוך השבת מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת שניה דסבירה לן כרב דחמר ע"ש כאמצע שבת ומקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת הבאה ופרשת זכור בשבת של אחריה שהוא יום תשעה לחודש והיא סמוכה לפורים ובשבת שלאחר פורים שהוא ששה עשר לחודש יפסיק פעם שניה ואף על פי שסמוכה מאחריה לא מקרא פרה אדומה כדאמר רב חמא בר חנינא לעיל" דהיכא דחל ראש חדש ניסן בשבת קורין פרשה שלישית בשבת הסמוכה לר"ח ניסן כדי שתקרא פרשת החודש בשבת של ראש חודש ופרשת פרה בשבת שלפניה והוא יום כ"ג לחדש. דרך קלרה סימן ימי קביעת ר"ח אדר זבד"ו וסימן ההפסקות זט"ו ב"ו ד"ד ובי"ו חל ר"ח אדר בשבת ביום ז" ההפסקה בט"ו לחודש ולא יותר חל ר"ח אדר ביום ב' הפסקה בו' לחודש ולא יותר חל ראש חדש אדר ביום ד' הפסקה ביום ד' ולא יותר חל ראש חודש אדר ביום ששי הפסקה ביום ב' לחדש וביום י"ו לחדש: לסדר פרשיות. שבשבחות הללו הפסיקו סדר פרשיות דלא קראו אלא ארבע פרשיות הללו: לסדר הפטרום הוא חוור. שעד הנה מפטירין מעין ארבע פרשיות הללו השנויות לעיל בברייתאים: לסעניום ולמעמדום. על כרחך הני בשבת לא הוו וקתני מפסיקין ובחול ליכא הפטרה: הא כדאיםא כו'. ודאי מפסיקין בחול פרשת היום אבל בשבת שיש הפטרה מפסיקין בהפטרות וקורין בהפטרה מעין המאורע: ובמעניום למה לי הפסקה. פרשיות. לרבי ירמיה פריך דאמר היכא דאפשר לא מפסקינן מעניות כיון דאיכא קריאה במנחה למה יפסקו שחרית: מלפרא כינופיא. מאספין בני אדם ובודקין ומוהירין אם יש בידם עבירה ויחדלו כדי שיתקבל התענית לפיכך אין פנאי בשחרית לקרות בתורה: במילי דמהא. בודקים אם תהיה עבירה בידם: ואיפוך אנא. לומר דהני ב' רביעיות דקרא (ג) שחרית פלגינהו: ובמנחם הערב וגו'. וסיפא דקרא ואפרשה כפי אל ה׳ אלמא לפניא בעו רחמי. והני קראי תרוייהו בספר עורא: בותגר' פרשה מועדום שבחורם כהנים. שור או ככ) וביומא קמא מיירי ובברייתא אמרינן בה ושאר כל ימות הפסח מלקט וקורא מענינו של פסח ומאי דשייר במחני' תנא בברייתא: שבעה שבועום. דכל הבכור: בחדש השביעי. דשור או כשב: קורין בקרבנום החג. בפרשת פינחס כילד יום ראשון ויום שני קורא המפטיר בחמשה עשר ואע"פ שיום שני הוא אין קורין בו וביום השני להראות שהוא ספק יום שני דגנאי הוא לקרות יו"ט בספק חול. יום ראשון של חול המועד שהוא ספק שני ספק שלישי קורא ראשון ביום השני וחניינא ביום השלישי תליחאה ביום הרביעי הרביעי שהוא נוסף בשביל חש"מ הוא קורא את ספיקי היום ומה הן ספיקי היום ביום השני וביום השלישי. וכן למחר קורא ראשון ביום השלישי קורא ביום הרביעי שלישי קורא ביום החמישי והרביעי ביום השלישי וביום הרביעי שהן ספיקי היום. וכן תמיד הרביעי קורא מה שקרא ראשון ושני חוץ מיום אחרון של חש"מ שא"א לקרות ביום השמיני לפי שאינו מימי החג אלא רגל לעצמו לפיכך יום ז' של חש"מ ראשון קורא ביום החמישי שני קורא ביום הששי שלישי קורא ביום השביעי והרביעי קורא ביום הששי וביום הו' שהן ספיקי היום: בחנוכה **בנשיאים.** דהוי נמי חנוכת המוצח: **במעשה בראשית.** במסכת חענית בפרק בתרא (דף טו.) שנויה סדר קריאתן ביום הראשית בראשית ויהי רקיע בשני יהי רקיע ויקוו המים בג' יקוו המים ויהי מאורות ברביעי יהי מאורות וישרלו המים בחמישי ישרלו המים ותולא הארץ בששי סוצא הארץ ויכולו השמים. והחם (דף ס:ש) מפרש טעמא מאי קורין במעשה בראשית במעמדות שבשביל הקרבנות מתקיימים שמים וארץ:

ושאר ימות החג קורין בקרבנות החג. והא שאנו מעמידין יעו עו: מיי פייג מהלי זפלה הלי ח ייי זימו ר'

ספר תורה שניה במועדות וקורין בקרבנות היום לא מצינו סמך בתלמוד אך בסדר רב עמרם ישנו וקלת יש סמך לדבר מהא דאמר לקמן (דף לא:) אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע וכו׳ אמר לו הקב"ה כבר תקנתי להם סדר קרבנות כל זמן שקורין בהן:

תפלה הל' ח טוש"ע א"ח סימן תל סעיף א:

בחמישית חוזריז לכסדרו. י למדרז מאי. ר' ירמיה אמו לכל מפסיקין לתעניות ולמעמדות, כלומר מניחין בעניין] תעניות ובעניין . עיניין המעמדות. מעמדות. כדחוז רמעמדות הכהנים וכו׳. . תעניות כדתנן [בתעניות] ברכות וקללות. ואי אמרת ואמר הפטרה דתעניות והפטרה דמעמדות. ופריק במקום שיש הפטרה כגון אילו השבתות שפירישיי מפסיקין להפטרה וקורין בהפטרה של זה העינייז. ורמקום בחות כגון שיני חומישי, מפסיקין סדר פרשיות, ולא קשיא הא כדאיתה והא כדאיתה. ואקשינן בתעניות למה לי הפסקה ליקרו בצפרא בעיניינא דיומא כר׳. ואוקימנא מצפרה כינופיא ועד מעייני דיומא מעייני דמתא, ומפלגיה ומפטרי ורבעא דיומא בעי רחמי. שנ׳ ויקראו בספר תורת (האלהים) [ה׳ אלהיהם] רביעית היום (אלהיכם) משתחים לה' (אלהיכם) ואלהיהם], וכת' ובמנחת בפסח קורין בפרשת ומעדות שבתורת כהנים.

רבינו חנגאל